

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

עבודה זרה- השוכר את הפועל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ההוא ביתא דהוה יתיב ביה חמרא דישראל, על עובד כוכבים, אחדה לדשא באפיה, והוה ביזעא בדשא, אישתכח עובד כוכבים דקאי ביני דני												○ ◇	ע.
כל דלהדי ביזעא - שרי, דהאי גיסא והאי גיסא - אסור.	רבא:											■ ◇	ע.
ההוא חמרא דישראל דהוה יתיב בביתא דהוה דייר ישראל בעליונה ועובד כוכבים בתחתונה, שמעו קל תיגרא, נפקי, קדים אתא עובד כוכבים אחדה לדשא באפיה												○ ◇	ע.
חמרא שרי, מימר אמר: כי היכי דקדים אתאי אנא, קדים ואתא ישראל ויתיב בעליונה וקא חזי לי.	רבא:											■ ◇	ע.
ההוא אושפיזא דהוה יתיב ביה חמרא דישראל, אישתכח עובד כוכבים דהוה יתיב בי דני												○ ◇	ע.
אם נתפס עליו כגנב - שרי, ואי לא - אסיר.												■ ◇	ע.
ההוא ביתא דהוה יתיב ביה חמרא, אישתכח עובד כוכבים דהוה קאים בי דני												○ ◇	ע.
אי אית ליה לאישתמוטי - חמרא אסיר, ואי לא - חמרא שרי.	רבא:											■ ◇	ע.
ננעל הפונדק, או שאמר לו שמור - אסור	מיתבי:											⚡ ◇	ע.
מאי לאו אע"ג דלית ליה לאישתמוטי?												⚡	ע.
לא, בדאית ליה לאישתמוטי.												!	ע.
ההוא ישראל ועובד כוכבים דהוה יתיב וקא שתו חמרא, שמע ישראל קל צלויי בי כנישתא, קם ואזל												○ ◇	ע.
חמרא שרי, מימר אמר: השתא מדכר ליה לחמריה והדר אתי.	רבא:											■ ◇	ע.
ההוא ישראל ועובד כוכבים דהוה יתיב בארבא, שמע ישראל קל שיפורי דבי שימשי, נפק ואזל												○ ◇	ע.
חמרא שרי, מימר אמר: השתא מדכר ליה לחמריה והדר אתי ואי משום שבתא, האמר לי איסור גיורא, כי היינון בארמיוותן אמרינון: יהודאי לא מנטרי שבתא, דאי מנטרי שבתא כמה כיסי קא משתכחי בשוקא, ואינהו לא ידעו דסבירא לן כרבי יצחק	רבא:											■ ◇	ע.
המוצא כיס בשבת - מוליכו פחות פחות מד' אמות.	דא"ר יצחק:											■ ■ ◇	ע.
ההוא אריא דהוה נהים במעצרתא, שמע עובד כוכבים טשא ביני דני												○ ◇	ע.
חמרא שרי, מימר אמר: כי היכי דטשינא אנא, איטשא נמי ישראל אחוריי וקא חזי לי.	רבא:											■ ◇	ע.
הנהו גנבי דסלקי לפומבדיתא ופתחו חביתא טובא												○ ◇	ע.
חמרא שרי, מ"ט? רובא גנבי ישראל גינהו.	רבא:											■ ◇	ע.
הוה עובדא בנהרדעי, ואמר שמואל: חמרא שרי.	[שמואל]											■	ע.
כמאן? כרבי אליעזר												⚡	ע.
ספק ביאה - טהור	דאמר: [רבי אליעזר]											⚡ ◇	ע.
הנכנס לבקעה בימות הגשמים וטומאה בשדה פלונית, ואמר הלכתי במקום הלז ואיני יודע אם נכנסתי לאותה שדה אם לא נכנסתי, ר"א אומר: ספק ביאה - טהור, ספק מגע - טמא	דתנן: [רבי אליעזר]											⚡	ע.
לא, שאני התם, כיון דאיכא דפתחי לשום ממונא, הוה ליה ספק ספיקא.												!	ע.
ההיא רביתא דאישתכח דהוה בי דני והוה נקיטא אופיא בידה												○ ◇	ע:
חמרא שרי, אימר מגבה דחביתא שקלתיה, ואע"ג דליכא תו, אימר אתרמוי אתרמי לה.	רבא:											■ ◇	ע:
ההוא פולמוסא דסליק לנהרדעא, פתחו חביתא טובא												○ ◇	ע:
עובדא הוה קמיה דרבי אלעזר ושרא, ולא ידענא, אי משום דסבר לה כרבי אליעזר דאמר: ספק ביאה - טהור, אי משום דסבר: רובא דאזלי בהדי פולמוסא - ישראל גינהו.	כי אתא רב דימי:											■ ◇	ע:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
---	---

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
א"ה, האי ספק ביאה, ספק מגע הוא										ז		ע:
כיון דמפתחי טובא, אימא אדעתא דממונא פתחו וכספק ביאה דמי.										!		ע:
ההיא מסוביאת דמסרה לה איקלידיא מפתחה לעובדת כוכבים											○	ע:
לא מסרה לה אלא שמירת מפתח בלבד.	רבי יצחק א"ר אלעזר, עובדא הוה בי מדרשא, ואמר:										■	ע:
המוסר מפתחות לע"ה - טהרותיו טהורות, לפי שלא מסר לו אלא שמירת מפתח בלבד	אביי, אף אנן נמי תנינא:										■ ■	ע:
השתא טהרותיו טהורות, יין נסך מיבעיא.											■	ע:
למימרא, דטהרות אלימי מיון נסך?											ז	ע:
אין											!	ע:
חצר שחלקה במסיפס - אמר רב: טהרותיו טמאות, ובעובד כוכבים אינו עושה יין נסך	דאיתמר: [רב]										♣ ■ !	ע:
אף טהרותיו טהורות.	רבי יוחנן:										♣ ■ !	ע:
הפנימית של חבר והחיצונה של ע"ה, אותו חבר שוטח שם פירות ומניח שם כלים, ואע"פ שידו של עם הארץ מגעת לשם	מיתיבי:										■ ז	ע:
קשיא לרב											ז	ע:
שאני התם, שנתפס עליו כגנב.	אמר לך רב:										!	ע:
גגו של חבר למעלה מגגו של ע"ה, אותו חבר שוטח שם פירות ומניח שם כלים, ובלבד שלא תהא ידו של ע"ה מגעת לשם	ת"ש, רשב"ג:										■ ז	ע:
קשיא לרבי יוחנן											ז	ע:
שאני התם, דאית ליה לאישמוטי, מימר אמר: אימזורי קא ממצרא.	אמר לך רבי יוחנן:										!	ע:
גגו של חבר בצד גגו של עם הארץ, אותו חבר שוטח שם פירות ומניח שם כלים, ואע"פ שידו של עם הארץ מגעת לשם	ת"ש:										■ ז	ע:
קשיא לרב											ז	ע:
לאו איכא ר"ש בן גמליאל דקאי כוותי? אלא דאמרי כר"ש בן גמליאל.											!	ע:
בולשת שנכנסה לעיר, בשעת שלום - חביות פתוחות אסורות, סתומות מותרות, בשעת מלחמה - אלו ואלו מותרות. לפי שאין פנאי לנסך.											■	ע: